

FARNÍ ZPRAVODAJ

K LIDOVÝM MISIÍM

V ŽEBĚTÍNĚ

20.–26. 10. 2013

Z obsahu:

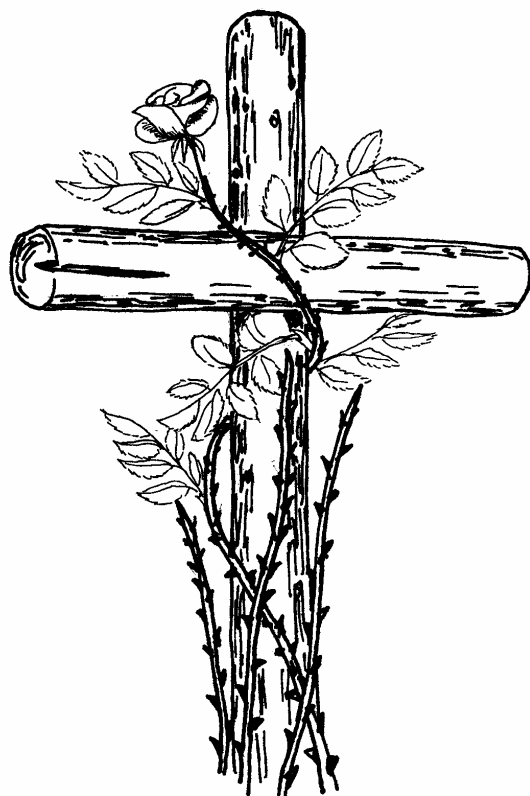
Program misií

Humorně i vážně o misiích

Kreslený comics

Heslo misií

Žehnání domů

Dělat dobro dobře

Misie zdaleka nejsou jen záležitostí Afriky... Je to šíření víry, které je tolik potřebné i v naší zemi! Víra a její prohloubení jsou důležité v životě každého z nás. Dejme do pořádku svůj život!

Bez víry, bez Boha je i milionář chudákem...

Srdečně Vás zveme

• BIBLE KNIHA KNIH

P. Mgr. Pavel Zahradníček OMI, Th.D., bude mít odbornou a velmi zajímavou přednášku o historickém pozadí a původních rukopisech Bible a o prostředí, ve kterém se biblické události odehrály. Přednáška je také doplněna možností diskuse.

Místo a čas konání: **Katolický dům v Žebětíně** **neděle 6. 10. v 15:00**

Přednáška je určena pro širokou veřejnost. Pozvěte i ostatní, a to nejen z farnosti Žebětín. Všichni jsou srdečně zváni!

Žehnání domů

K misiím patří i žehnání domů a bytů. O co jde? Během misií, a to **od pondělí 14. 10. od 13:00** kněží navštíví jednotlivé domácnosti a nabídnou požehnání. Pomodlí se žehnací modlitbu za všechny, kdo přebývají v onom domě (bytě). Žehnání znamená vyprošování dobra. Následuje pokropení svěcenou vodou. Dále předá potvrzení o žehnání domu. Je vhodné, aby se žehnací modlitby zúčastnili všichni, kdo jsou zrovna doma; v duchu se připojí k modlitbě kněze. Prosí se v ní, aby všichni zde žijící získali požehnání ke konání dobra a překonávali všechno, co je rozděluje a vede ke zlému. Je možné se společně pomodlit základní modlitbu křesťanů Otče náš (není to však nutné).

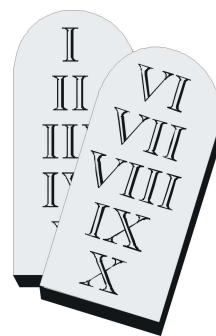
Křesťané věří, že kněžské požehnání trvale ovlivňuje prostředí a ty, kterým bylo požehnáno: mají větší sílu rozhodovat se pro dobro a vytrvat v něm a snáze překonávají zlo. Pokud se někdo v požehnaném domě modlí, zvyšuje se účinnost požehnání.

P. Jan Richter (o. Nik)

Pozvání k stavovským promluvám

V programu lidových misií se objevuje pozvání na stavovské promluvy. Jakých stavů se týkají tyto promluvy? Našeho základního povolání a tím je být dobrým křesťanem – dítětem Božím. Každý z nás je jiný, cesta k Bohu je pro každého jiná, ale něco – úkoly – máme společné nebo podobné – jiná je cesta (úkoly) **muže, ženy, rodičů a manželů.**

Na tyto **čtyři stavy** jsou zaměřeny promluvy, které začínají v pondělí a budou do pátku (kromě středy), vždy po večerní mši svaté.

jáhen Ladislav Kinc

Kající procesí

Středa 23. 10. po večerní mši svaté. Svíčky a pochodně s sebou.

MISIE	ŽEBĚTÍN
<p><u>neděle 20. 10.</u> 7:30 9:00 10:30 14:30 17:00</p>	<p>MŠE SVATÁ Kohoutovice Žebětín Kohoutovice</p> <p>misijní hra pro děti „Cesta za pokladem“ misijní promluva + požehnání</p>
<p><u>po – pá</u> 7:30 8:00 17:30 18:00 16:30 18:00</p> 	<p>růženec mše svatá, po ní misijní promluva, potom výstav Nejsvětější svátosti oltární růženec mše svatá, po mši svaté stavovské kázání – pondělí, úterý, čtvrtek, pátek kající procesí – středa mše svatá pro děti – katolický dům mše svatá pro mládež – katolický dům</p>
<p><u>pá – so</u> 22:00 – 5:00</p>	<p>noční adorace + zpovídání</p>
<p><u>sobota</u> 5:00 9:00 17:00</p>	<p>mše svatá pro mládež mše svatá pro nemocné s udělením pomazání nemocných hlavní mše svatá se stavěním misijního kříže</p>

Zpovídání

čtvrtek – 14:00–19:30

pátek – 7:30–19:30; od 22:00 – do soboty 5:00

sobota – 30 minut před každou mší svatou

Z pamětní knihy farnosti Žebětín o posledních misiích před misiemi v roce 2013

V roce, kdy byl zdejší kostel svatého Bartoloměje, apoštola posvěcen (26. 8. 1923), byly zde konány svaté misie od 15. do 23. 12. Konal je pan rektor, P. František Schaller z Brna a P. Vojtěch Klimek z Prahy. Výsledek plně uspokojil, neboť téměř celá obec až na nepatrné výjimky přijala svátosti.

V roce 1935, po dvanácti letech od misií, jsme konali přípravu. V Kohoutovicích se konaly od 16. do 19. 1. za vedení P. Chytila, redemptoristy z Brna. V Žebětíně pak byly od 19. – do 27. 1. za vedení P. Josefa Šálka a P. Dr. Slezáka, redemptoristů z Brna. Duchovní užitek byl požehnaný. Bylo 3 566 účastníků u svatého smíření a pak i u svatého přijímání. Misijního kajícího průvodu se zúčastnilo 1 700 účastníků.

Následující rok 1936 opět započal přípravou na obnovu svatých misií. Ta se konala od 9. do 14. 2. Konali ji otcové redemptoristé z Brna, a to P. Slezák a P. Pokorný.

Poněvadž rok 1937 je pro zdejší farnost jubilejní, neboť uplynulo od obnovení samostatné duchovní správy 150 let, katolické spolky usnesly se oslaviti důstojně toho jubilea. To bylo stanoveno na 3. – 5. červenec. Tedy duchovní přípravou necht' se stanou svaté misie. Tak se i stalo. Konal je d. p. Dr. Klement Žůrek z Bílska u Litovle v Kohoutovicích od 17. do 19. 2., v Žebětíně pak od 21. do 28. 2.

Tolik zápisy v pamětní knize farnosti Žebětín o posledních misiích konaných již v první polovině minulého století.

P. Pavel Haluza, farář v Žebětíně

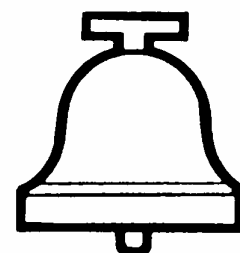
KDO PŘIJÍMÁ S LÁSKOU KRISTA, ŠŤASTNOU BUDOUCNOST SI CHYSTÁ.

Umíráček

Kromě jiných zvláštností stojí za povšimnutí, že při misiích po každém kázání zvoní umíráček. Poprvé jsme se s tím setkali při oblátských misiích v polském Gorsczowě, kde jsme byli na inspiračním pobytu. Výklad misionářů, kteří tehdy misie vedli, se nám natolik zalíbil, že jsme tento prvek zařadili i do našich misií.

Po každém kázání jsou lidé v kostele vyzváni, ať pokleknou a v tichu se každý modlí třikrát Zdrávas, Maria za ty, kdo jsou duchovně mrtví, to jsou ti, kdo žijí v těžkém hříchu. Takovýto stav, kdy člověk žije v těžkém hříchu, je mnohem vážnější a nebezpečnější, než nebezpečí tělesné smrti, protože hrozí věčné zavržení, a to je největší tragédie, jaká by mohla člověka potkat. Nad tím právě rozmýšlejí ti, kdo se modlí třikrát Zdrávas, Maria a jejich rozjímání ještě umocňuje hlas umíráčku. Samozřejmě že umíráček slyší i ti, kteří nejsou zrovna v kostele, a tak se ptají, kdo zase zemřel. Je to pak příležitost k tomu vysvětlit, že v kostele se modlí za ty, kteří jsou duchovně mrtví. Často toto zjištění může vést člověka k hlubšímu zamyšlení nad osobním stavem života.

P. Marek Dunda

Noční adorace

V pátek ve 22:00 bude vystavena Nejsvětější svátost oltární k soukromé adoraci do soboty do 5:00. Během adorace bude také příležitost ke svátosti smíření.

Pátek je postní den. Prosíme, aby se k přísnému postu připojili všichni, kteří pochopí... A aby ho obětovali za zdar lidových misií.

Jestliže se nyní nenapравím ze svých chyb a vad, možná, že už nebudu mít ani milost, ani sílu a způsobilost napravit se později.

bl. Alfons Maria Mazurek

Heslo misíí

Heslem misíí v Źebětíně je: „**K misiím se pŕipojím, dobro v sobě probudím!**“ Některé děti znají toto heslo dokonce jako písničku. Vystihuje podstatu misíí. Myslí se tím probudit v sobě dobro a nechat je, aby ovládalo všechna naše rozhodnutí a činy. Někdo by mohl namítnout, že je dost dobrý a že mu toho není zapotřebí. Myslím si však, že každý z nás tuší, kde by mohlo jeho „lepší já“ ještě zvítězit. Často jsme už v jakýchsi vyjetých kolejích a sami sobě i jiným namlouváme, že takoví jsme a už to lepší být nemůže. A přesto sami tušíme, že je možné být milejší na nejbližší, slušnější k těm, kdo sami nemají sílu být vůči nám lepší. Někdo možná čeká na příležitost, kdy se vzdá nějakého zlovyku nebo začne dělat něco dobrého, ale stále to odkládá. Jiný

možná tuší, že by měl udělat nějaký krok blíž k Pánu Bohu, ale říká si: „Až přijde vhodný čas.“ A právě misie jsou dobou, kdy misionáři prosí všechny, aby v sobě probudili dobro, které mají v srdci, a pŕipojili se k tomuto základnímu úmyslu misíí. Asi nepůjde všechno hned. Ale chceme poprosit všechny čtenáře tohoto zpravodaje a všechny obyvatele farnosti Źebětín, aby se nad tím zamysleli, dobro v sobě probudili a už ho nenechali usnout.

Doufám, že si nikdo nebude vysvětlovat můj článek tak, že v těchto farnostech žijí lidé, v nichž dobro pouze spí. Doufám, že to tak není. Avšak každý z nás máme v sobě ještě rezervy. Zvu všechny lidi dobré vůle, aby si toto heslo misíí nejen přečetli, ale uvedli jej trvale do svého života. K misiím se pŕipojím, dobro v sobě probudím!

P. Marek Dunda

Lidové misie nám nabídnou možnost mlčet a naslouchat Bohu.

Věř, že lidové misie nabízejí možnost obnovit život.

Možnost udělat změnu, která ti pomůže lépe žít.

Týkají se misie jen Afriky?

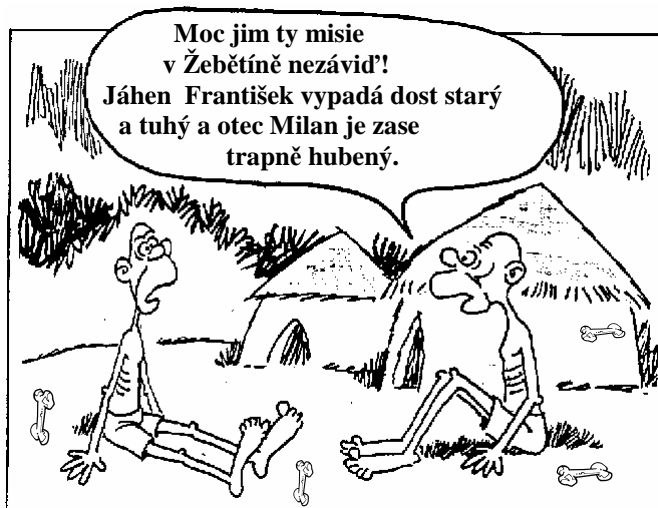
Co to jsou misie?

Když se řekne misie, vybaví se nám snad exotika dalekých krajín, palmy, černoši a indiáni. A přitom jsou misie něco, co se týká celé Církve.

Latinské slovo „*missio*“ znamená „*poslání*“. Ježíš Kristus, Bůh, který se stává člověkem (od tohoto významného okamžiku dějin, jeho narození, počítáme náš letopočet), dává na kříži svůj život za naše hříchy, třetí den vstává svou božskou mocí z hrobu a otevírá i nám cestu k věčnému životu v Božím přátelství. A nám, kteří jsme toto přátelství přijali (to se děje ve svátosti křtu), dává *poslání* (*missio*) přispívat k jeho šíření.

Máte někoho, kdo vám důvěřuje, kdo s vámi počítá? Zcela jistě je jím Bůh. Nabídl nám své odpuštění a své přátelství a posílá nás, abychom je šířili dál... Každý má své místo v jeho plánu lásky, i ten, kdo jej ještě nezná...

P. Pavel Zahradníček

Pro zasmání z misí v Africe:

Představený misionářského řádu se loučí se skupinkou mladých kněží. Mají jít do pralesa a nést víru domorodcům, u nichž se předpokládá kanibalismus.

„A jedno si dobře pamatujte,“ říká otec generál na konci své promluvy, „žádné unáhlené jednání! Nechci mít v řádu mučedníky, po kterých nezůstanou žádné ostatky!“

Zamířit k cíli – humorně i vážně o smyslu lidových misí

„Dědečku, zajdi do obchodu a kup tam rohlíky a mléko,“ říká babička a podává mu peněženku se slovy: „Nezapomeň, že máš koupit dvě věci - rohlíky a mléko!“ Za půl hodiny se dědeček vrací a v ruce třímá kartáček na zuby. Babička se zlobí, jak je zapomnětlivý: „Vždyť jsem ti říkala, že máš koupit dvě věci. Jak to, žeš nekoupil taky zubní pastu?“

Nechci se tímto vtípem dotknout žádného ze starších ani z mladších lidí, kteří trpí nemocí, při níž sice nic nebolí, ale člověk se mnoho nachodí. I já sám zapomínám... Čím větší shon, tím víc se zapomíná. A protože se kolem nás spěchá stále usilovněji, nedivím se té hrozně zapomnětlivosti i v nejdůležitějších věcech. Lidé zapomenou, kam vlastně jdou. Nemají čas myslet na to, zda má život nějaký cíl. Jsou jako ty děti, které se po cestě do školky zastaví u každého kvítečku, a maminka je musí pořád pohánět, aby tam vůbec došly. Je proto potřeba si stále připomínat, kam že máme dojít, kde že je náš životní cíl, abychom se nenechali zlákat krásou květin na cestě nebo dokonce reklamních panelů podél ní a neztroskotali u nich.

Je potřeba si stále připomínat, že široké a pohodlné cesty vedou k cíli, který Pán Ježíš nazývá záhubou. Je potřeba udělat něco proti té hrozně životní skleróze. Když se zapomene na cíl života, ztratí se i jeho smysl, nezná se pak ani jeho cena. Až příliš se to podobá tomu, co tak často vidíme a sledujeme kolem sebe.

Prakticky se to projevuje tím, že rodiče zapomenou, jak při křtu svých dětí slibovali křesťanskou výchovu. Manželé zapomenou na svou první lásku i na to, jak slibovali, že spolu ponесou všechno dobré i zlé a při prvních nesnázích mají chuť jít tou pohodlnější cestou. Mladí zapomenou na to, k čemu je vedli rodiče, někdy dokonce úplně zapomenou, že by jim měli vrátit jejich péči. Lidé zapomenou na kostel, na příkázání, na své svědomí, na svou lidskost.

Jednou z možností, v katolické církvi osvědčených, jsou lidové misie. Do farnosti jsou posláni kazatelé, aby všem připomněli právě smysl a cíl jejich života a cenu, kterou mají před Bohem. Jak pěkně říká otec Marek Dunda, který je už vedl na více místech, misie jsou na to, abychom se všichni přiblížili k Bohu. Ti, kteří ho znají, aby ho poznali ještě více, a ti, kteří jsou zatím daleko, aby po nich byli aspoň o trochu blíž. Proto jsou misie příležitostí pro každého. Prosím všechny, kterým záleží na misiích, aby se za jejich úspěch modlili.

Mons. Jan Peňáz

Co je svátost smíření

Je jasné, že kněží nejsou zázračné bytosti, které znají odpovědi na všechny otázky. Ve svaté zpovědi (svátosti smíření) jde ale o něco jiného. Především je zde nabízeno zvláštní občerstvení, jinde nedosažitelné. Prostým slovem kněze se zde rozpouštějí kořeny zla a smutku, které ohrožují náš život. Odpuštění hříchů je něco, co může unikat našim pocitům, co ale přesto může zcela nečekaně postupně nasměrovat náš život směrem k radosti. Obyčejné vyznání chyb, prostá lítost a obyčejný kněz mohou otevřít cestu k „nevýslovné radosti“. Snad každý hledá odpovědi na určité problémy, které jeho život znejišťují. Jak může v tomto hledání pomoci kněz? Je zjištěno, že i ten největší odborník na duchovní život je obvykle bezradný, má-li poradit sám sobě. Potřebujeme slyšet názor druhého člověka. U kněze je jisté, že si naše problémy nechá pro sebe, že nám poradí z pohledu hlubšího, než je světská psychologie, a že je pravděpodobně v řešení podobných otázek zkušenější než jiní lidé. Svátá zpověď je zkrátka „svátost smíření“. Otvírá nás Bohu, který je štěstím našeho života, a upravuje náš postoj k němu i k lidem.

Příprava ke svaté zpovědi po letech

Pomůckou pro zamyšlení při přípravě na svátost smíření mohou být tyto body:

- Počítal jsem ve svém životě s Bohem? (pravidelná modlitba)
- Prožíval jsem správně neděli? (neúčast na bohoslužbách, práce v neděli)
- Jaké vztahy jsem měl s rodiči? (dokud žili)
- Vychovával jsem křesťansky své děti?
- Ublížil jsem někomu (potrat), pomáhal jsem vždy druhým, poškozoval jsem si zdraví? (kouření, alkohol, drogy)
- Byl jsem nevěrný v manželství, nežiji v partnerství církví neuznaném*, nepřispěl jsem k rozpadu cizího manželství, co čtu a na co se dívám v televizi, nevedu nemravné řeči?
- Kradl jsem? (i ze společného)
- Ublížil jsem lží, pomluvou, podváděl jsem?

* v případě církevně neplatného manželství je třeba před svatou zpovědí kontaktovat kněze a domluvit se, jak je možné své manželství dát do pořádku

P. Leo Zerhau

Zima, tma a Bůh

Univerzitní profesor na jedné vysoké škole položil studentům otázku: „Stvořil Bůh všechno, co existuje?“ Jeden student odvážně odpověděl: „Ano!“ „Stvořil Bůh opravdu všechno?“ – otázal se znovu profesor. „Ano, jistě“ – zopakoval student. Profesor však namítl: „Pokud Bůh stvořil všechno, co existuje, tak stvořil i zlo. A na základě toho, co jsme si doposud řekli, můžeme pak tvrdit, že Bůh musí být zlý.“

Student se nezmohl na odpověď a umlknul. Profesor byl spokojený s tím, že se mu podařilo dokázat zmíněnému studentovi, že jeho víra v dobrého Boha je pouhým mýtem. Ale onen student se ještě přihlásil: „Můžu se vás na něco zeptat, pane profesore?“ „Samozřejmě!“ odpověděl profesor. Student se otázal: „Existuje zima?“ „Co je to za otázku, samozřejmě, že existuje, cožpak vám nikdy nebyla zima?“ Ostatní studenti se začali smát. Mladý muž odpověděl: „Zima ve skutečnosti, pane profesore, neexistuje. Podle zákonů fyziky platí, že zima je ve skutečnosti jen nepřítomností tepla. Každé tělo i každý předmět jsou citlivé na změnu prostředí anebo přenos energie. Absolutní nula znamená úplnou nepřítomnost tepla. Za této teploty se všechna hmota stává neschopnou reakce. Zima tedy neexistuje. Člověk jen používá toto slovo k tomu, aby vyjádřil, jak se cítí, když vnímá nedostatek tepla.“ Student položil další otázku: „A existuje tma?“ „Samozřejmě!“ Ale student pokračoval: „Tma také neexistuje, tma je ve skutečnosti nepřítomnost světla. Světlo lze zkoumat, tmou však ne. Můžeme použít Newtonův pokus, při kterém se bílé světlo láme na mnoho barev. Nemůžeme však měřit tmou. Jediný paprsek světla se vláme v prostředí tmy a osvítlí je. Můžeme snad změřit, jak tmavý je vesmír? Můžeme jen změřit sílu světla, které vydává. Není to snad pravda? Tma je slovo, které člověk používá k popisu toho, jak to vypadá, když někde není přítomno světlo.“

Nakonec se mladý muž zeptal profesora: „A pane profesore, myslíte, že existuje zlo?“ „Samozřejmě!“ – odvětil profesor. „Vidíme ho každý den okolo sebe, v tom, jak se lidé nehumánně chovají ke svým bližním. A spatřujeme je ve zločinech, které se dějí po celém světě. O co jiného by se jednalo než o zlo?“ „Ve skutečnosti ani zlo neexistuje, pane profesore, alespoň ne samo o sobě,“ reagoval student. „Zlo je absencí Boha. Je to podobně jako se zimou a tmou. Zlo je slovo, kterým chtěl člověk popsat nepřítomnost Boha. Bůh zlo nestvořil. Zlo je důsledkem toho, když člověk nepřijímá lásku, kterou mu Bůh chce darovat. Podobně jako zima je důsledkem nepřítomnosti tepla a tma je důsledkem nepřítomnosti světla.“ Profesor se posadil.

Tento příběh je pravdivý. Ten mladý muž se jmenoval Albert Einstein.

P. Jan Bleša

Stručné představení misionářů

Tak kdo to k nám přijede? To je asi otázka mnohých z vás. Když přijde někdo nový, je slušné se představit. Tedy, misijní tým dalších spolupracovníků povedou kněží a jáhni:

- **Ladislav Kinc** (53), trvalý jáhen v Rovečném. Bude mít stavovské a další promluvy. Připraven povzbudit manžele a rodiče. Na požádání navštíví v rodinách (mobil 606 948 970; e-mail kinc@biskupstvi.cz).
- **P. Marek Dunda** (44) – Vranov n/D., moderátor týmu, farář ve Vranově, Lančově, Štítarech a Olbramkoste. Koordinátor lidových misí, má na starost akce pro mládež, zpovídání, celou organizaci, včetně dlouhodobé přípravy misí (mobil 731 402 742; e-mail marek@fatym.com).
- **P. Milan Plíšek** (45) – Vranov n/D., víceděkan děkanství vranovského a znojmského, farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách, Korolupech, Lubnici, Chvalaticích a Bítově. Má na starost akce pro děti, katecheze ve školách, návštěvy nemocných, vdov a vdovců spojené s udělováním svátostí, zpovídání (mobil 723 693 455; e-mail mipli@seznam.cz).
- **P. Jan Richter**, zvaný o. Nik (42) – kaplan ve Vranově nad Dyjí a farář ve Vratěnině. Žehnání domů, přednášky ve školách, akce pro děti, zpovídání, ochoten poradit v oblasti sekt (mobil 731 402 743; e-mail richterjan@seznam.cz).
- **František Řezníček** (60) – jáhen ve Vranově nad Dyjí. Žehnání domů, asistence při bohoslužbách, ochoten navštívit ty, kdo mají zájem o rozhovor na jakémkoliv téma (mobil 608 729 962; e-mail frantisekreznicek@email.cz).

FATYM – co to je?

FATYM je zkratka ze slov farní tým. Farní týmy (Vranov n/D a Přímětice) mají na starosti dohromady celkem 24 farností v pásu 55 x 15 km převážně podél hranice s Rakouskem na západ i na východ

od Znojma. Kromě 7 kněží a jáhna patří do farních týmů ještě pastorační asistenti a několik děvčat – katechetek. Kromě duchovní správy ve svěřených farnostech se staráme o provoz centra pro mládež ve Vranově nad Dyjí, pobyty pro děti a mládež na dalších našich farách, exercicie pro mládež i dospělé, Tiskový apoštolát FATYMu A.M.I.M.S. – tiskneme brožurky, které potom za příspěvek na tisk nabízíme (některé vezmeme i s sebou na misie do Žebětína), projekt internetové knihovny křesťanské literatury www.knihovna.net. a internetovou televizi www.TV-MIS.cz. Podílíme se na vydávání časopisu pro novou evangelizaci Milujte se! – více na www.milujte.se.

Další informace o FATYMu je možno najít na internetové adrese www.fatym.com.

P. Marek Dunda

Trocha humoru:

Jedna z odpovědí z ankety co víš o Adamovi:
„Adam byl první z dlouhé řady mužů, kteří si stěžovali na to, co jim žena připravila k jídlu.“

* * *

Při výzkumu na Brněnsku se zjistilo, že některé ženy a dívky mají tento nečekaný názor na muže:
„Je lepší být krásná než chytrá, protože průměrný muž lépe vidí, než myslí.“

* * *

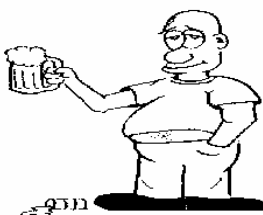

* * *

Adam s Evou bloumají po ráji. Tu Eva vzdychne:
„Adame, máš mě rád?“
Adam zabručí:
„A koho jiného bych měl mít rád?“

Pan farář potká chlapíka ze své obce, který tu a tam pije přes míru.
„Potěšilo mě, že jsem vás včera zase jednou viděl na večerní mši.“
Muž udiveně odpoví:
„Takže v kostele jsem byl taky?“

* * *

Muž říká v rozhovoru s knězem:
„A taky jsem řekl tchyni, co si myslím.“
Pan farář jej přeruší:
„Synu, teď mluvíme o tvých chybách, ne o tvých hrdínských činech!“

* * *

Manželka vítá doma svého muže:
„Kdes byl?“
„V kostele.“
„A o čem kázal pan farář?“
„O hříchu.“
„A co říkal?“
„Hmm... Byl proti...“

V jedné nejmenované obci říká žena svému muži:
„Nebýt tebe, tak bychom byli ideální pár.“

* * *

Ptá se misionář jednoho muže při žehnání domů:
„Jste věřící?“
„Ne, jsem ateista!“
„Opravdu?“
„Jakože je Bůh nade mnou!“

* * *

V hodině náboženství paní katechetka zadala dětem namalovat pana faráře.
„Otíku, proč mu maluješ zelené vlasy?“
„Víte, paní katechetko, já nemám plešatou pastelku.“

* * *

Přijde chlap k doktorovi a říká:
„Pane doktore, mně tmavnou nohy.“
„A umýváte si je?“
„A to pomáhá?“

Tento zprayedaj k lidovým misiím vydala pro vlastní potřebu v říjnu L.P. 2013 **Římskokatolická farnost Žebětín**, vedená farářem P. Pavlem Haluzou (mobil 725423052; e-mail phaluza@centrum.cz). Vydáno ve spolupráci s FATYMem Vranov nad Dyjí a Přímětice při příležitosti lidových misií od 20. 10. do 26. 10. 2013. Distribuováno do všech domácností ve farnosti.

Neprodejně!

www.fatym.com (rovněž doporučujeme navštívit www.knihovna.net a www.TV-MIS.cz)